

Римски форум добио име "Пашњак" (зар нема више сенатора? - А.Ф.) ... [41, т.4, 393-394]

Даље се Грегоровијус, за потврду тужне традиционалне слике коју је насликао, позива на средњовековни опис Капитола - једини праизвор до XII в. Највише изненађује то што у том тексту, који заузима целу страницу савремене књиге великог формата (текст је сложен петитом), нема ни речи о некаквим рушевинама, него се средњовековни Капитол описује као функционални политички центар, при чему је цео текст средњовековни (и по датирању и по описаним догађајима) [41, т.4]. Говори се о раскошним храмовима, здањима итд. О стадима коза које сетно тумарају сред те златне раскоши нема ни речи. Грегоровијус, савесно наводећи цео тај текст (треба одати признање његовој научној савести), није се уздржао од следећег пропагандног притиска на читаоца: "Чак и за те легендарне књиге све је минуло и загонетно..." [41, т.4, 428, комент. 16]. Уоште, саветујемо читаоцу да се чешће обраћа праизворима и да их чита без предрасуда. Очекују га многе занимљивости.

Говорећи о средњовековном Риму из X-XI в., Грегоровијус примећује (који већ пут): "Изгледало је да се Рим вратио давно прохујалим временима: као некад давно, Рим је и сад имао Сенат и ратовао је против лацијских и тосканских градова који су се опет ујединили да би се борили против Рима [41, т.4, 412].

У XII в.: "Арнолд (Брепански - А.Ф.) се непотребно одавао древној традицији..." [41, т.4, 415]. Он је "обновио" древни (сматран за антички) сталез коњаника [41, т.4, 415]. У XII в. папа Александар III "поново обнавља пагански тријумф древних императора." [41, т.4, 503]. Тај списак "обновљених" древних, античких традиција, имена, ритуала итд, може се следити кроз много десетина страница, јер су практично све "древне институције античког Рима" обновљене у Средњем веку. Тумачење те појаве као обнове, а не као настанка, ослања се искључиво на традиционалну хронологију.

Једини праизвори о археологији и споменицима средњовековног Рима су две књиге написане не пре XII-XIII в. [41, т.4, 544-545]. С гледишта традиционалне хронологије називи римских споменика у тим књигама "често су погрешни" и хаотични [41, т.4, 544-545]. На пример, Константинова базилика зове се Ромулов храм (то се тачно подудара с поклапањем Ромула и Константина, в. о томе даље). Осим таквих изједначавања средњовековне хронике на сваком кораку долазе у противречност с традиционалном (данашњом) хронологијом. Пример: Рикобалд тврди да је позната античка скулптура Марка Аурелија на коњу изливена и постављена по налогу папе Климента III (а то је већ XII в.!) [41, т.4, 568, комент. 74]. Грегоровијус збуњено коментарише: "То погрешно тврди Рикобалд..." [41, т.4, 568, комент. 74]. Каква му је аргументација? Оваква: "Како је могуће да је на тако ниском нивоу, на каквом је била уметност у тадашњем Риму, могло бити направљено такво дело од бронзе?" [41, т.4, 573] Наша хипотеза: класична антика и постоји управо у том раздобљу.

"Познато име Ханибалд поново се појавило у средњовековном презимену породице која је током неколико столећа давала сенаторе, војсковође и кардинале" [41, т.5, 122]. У XIII в.: "Римски народ је у то време прожет новим духом; као некада давно, у време Камила и Кориолана (антика - А.Ф.) кренуо је у освајање Тоскане и